

Ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-019 назди
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон (734025, ш.
Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 17)

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Каримзода Муаззама Мирзокарим дар мавзуи «Ҷавобгарии ҷиноятӣ барои даъвати оммавӣ барои амалӣ намудани ғайриқонунии экстремистӣ (ифротгароӣ) ва сафедкунии оммавии экстремизм» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 - Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ (ш. Душанбе, 2025 - 35 саҳ.).

Дар шароити муосир, яке аз ҷиноятҳои хатарноке, ки ба асосҳои сохти конститусионӣ ва амнияти давлатҳо таҳдиди ҷиддӣ эҷод мекунад, ҷиноятҳои дорои хусусияти экстремистӣ ба ҳисоб мераванд. Аз ин ҷост, ки ҷиноятҳои мазкур ба яке аз хатарҳои ҷиддӣ барои амнияти миллии ва байналмилалӣ табдил ёфтаанд. Дар чунин шароит, таҳқиқи масъалаи ҷавобгарии ҷиноятӣ барои ҷиноятҳои дорои хусусияти экстремистӣ муҳим ва саривақтӣ мебошад.

Экстремизм – ҳамчун падидаи номатлуби ҷамъиятӣ фаҳмида мешавад, ки дар он экстремистон дар асоси ақида ва эътиқоди умумии сиёсӣ, идеологӣ, миллатгароӣ, динӣ, нажодӣ, иҷтимоӣ, экологӣ, иқтисодӣ ва дигар самтҳо муттаҳид шуда, амалҳои ғайриқонунии бо ангезаҳои ифротгароӣ содир меkunанд, ки мақсад аз он ба таври зуроварӣ паҳн кардани чунин ақидаҳо ва решакан кардани ақидаҳое, ки аз ақидаҳои тарафдори онҳо фарқ доранд, ифода мегардад. Аз ин рӯ, ки таъмини ҷавобгарии ҷиноятӣ барои даъвати оммавӣ барои амалӣ намудани ғайриқонунии экстремистӣ (ифротгароӣ) ва сафедкунии оммавии экстремизм ба зарурат табдил ёфта, мубрамияти он дар шароити муосир беш аз пеш эҳсос мегардад.

Новобаста аз ин, бисёре аз ҷанбаҳои илмӣ амалии ҷавобгарии ҷиноятӣ барои ҷинояти даъвати оммавӣ барои амалӣ намудани ғайриқонунии экстремистӣ (ифротгароӣ) ва сафедкунии оммавии экстремизм дар назария ва амалияи ҳуқуқшиносӣ ҳамчун яке аз масъалаҳои мубрам ва баҳснок боқӣ хоҳад монд. Бинобар ин, таҳқиқоти диссертатсионии анҷомдодаи муҳаққиқ Каримзода М.М. ба паҳлуҳои норавшани масъалаи ҷавобгарии ҷиноятӣ барои даъвати оммавӣ барои амалӣ намудани ғайриқонунии экстремистӣ (ифротгароӣ) ва сафедкунии оммавии экстремизм равшанӣ бахшида, барои назария ва амалияи ҳуқуқшиносӣ аз аҳаммият ҳолӣ нест.

Диссертатсияи Каримзода М.М. фарогири феҳристи ихтисорот, муқаддима, ду боб, панҷ зербоб, хулоса ва феҳристи адабиёти истифодашуда мебошад, ки ба мақсад, вазифа ва мантиқи таҳқиқот асос ёфтаанд.

Пажуҳишгар дар таҳқиқоти диссертатсионии худ масъалаи ҷавобгарии ҷинойтӣ барои ҷинойти даъвати оммавӣ барои амалӣ намудани ғаёлияти экстремистӣ (ифротгароӣ) ва сафедкунии оммавии экстремизм мутобиқи қонунгузории кишвар таҳқиқ намудааст. Муаллиф дар автореферати диссертатсия қайд мекунад, ки «қонунгузории миллии давлатҳои ИДМ дар самти муқовимат ба экстремизм дар маҷмӯ ба таври кофӣ мукамал нест, равишҳои гуногуни танзими ҳуқуқии ғаёлият оид ба муқовимат ба экстремизмро дар бар мегирад ва бо асноди бунёдии байналмилалӣ ба таври кофӣ мутобиқ карда нашудааст. Новобаста аз мавҷудияти санадҳои меъёрии ҳуқуқие, ки ба мубориза бо экстремизм равона шудаанд, муҳтавои онҳо на ҳамеша ба таҳдидҳо ва ҷолишҳои замони муосир ҷавобгӯ буда, инчунин бо санадҳои муҳими байналмилалӣ мувофиқати кофӣ надоранд. Аз ҷумла, дар амалияи татбиқи қонунгузорӣ ҳолигиҳо, номувофиқати як қатор меъёрҳо ба стандартҳои байналмилалӣ ва фарқиятҳо дар таърифи мафҳумҳо ва механизмҳои ҳуқуқии муқовимат ба экстремизм мушоҳида мегардад» (саҳ. 21).

Нуктаҳои илмӣ ва тавсияҳои амалие, ки дар рисола манзур карда шудаанд, метавонанд дар таҳияву таҷдиди қонунгузории соҳавӣ, аз ҷумла ҷинойтӣ, омодаسازی стратегия, барнома ва концепсияҳои давлатӣ, таълим дар самти ҳуқуқи ҷинойтӣ саҳмгузор бошанд. Доир ба мавзӯи диссертатсия ва моҳияти он унвончу 21 мақолаи илмӣ, аз ҷумла 4 адади онҳо дар маҷаллаҳои тақризшавандаи тавсиянамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 17 мақола дар нашрияҳои дигар ба таъбиқ расонидааст.

Доир ба автореферати диссертатсия эроди зеринро пешниҳод менамоям, муаллиф объекти бевоситаи м. 3071 –ро васеъ тафсирнамуда онро чунин навиштааст: “объекти бевоситаи ҷинойтҳое, ки дар шакли даъвати оммавӣ барои амалӣ намудани ғаёлияти экстремистӣ ва сафедкунии оммавии экстремизм зоҳир мегарданд, муносибатҳои ҷамъиятӣ ба шумор мераванд, ки тибқи қонунгузории ҷинойтӣ ҳифз гардида, амнияти миллий, қобилияти мудрофиавии давлат, ғаёлияти устувор ва бемонеаи мақомоти ҳокимияти давлатӣ, инчунин асосҳои сохти конститутиониро таъмин мекунанд”. Хуб мешуд он мухтасар баён карда мешуд.

Бояд қайд намоям, ки эродҳои мазкур хусусияти ҷузъӣ дошта, сифат ва сатҳи рисолаи анҷомдодашударо коҳиш намедиханд, балки мавқеи муаллифро ҳангоми ҳалли масъалаҳои гуногун дар алоҳидагӣ нишон медиҳанд.

Бо назардошти ин гуфтаҳо хулоса намудан мумкин аст, ки диссертатсияи Каримзода Муаззама Мирзокарим дар мавзӯи «Ҷавобгарии ҷинойтӣ барои даъвати оммавӣ барои амалӣ намудани ғаёлияти экстремистӣ (ифротгароӣ) ва сафедкунии оммавии экстремизм», кори илмӣ анҷомёфта маҳсуб ёфта, ба талаботи муқаррарнамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти

2